

Liman İşçisinin Sesi

Liman İşçileri Bülteni

Ocak 2012

Patrona, patron yandaşlarına ve sendika bürokratlarına rağmen Mersin Liman Direnişi sürüyor

Mersin limanındaki Uğursan taşeron firmasının alt taşeronu olan NÇ Denizcilik işçileri, mücadelelerine devam ediyor. Sendikalı oldukları için 23 Temmuz'da işlerine son verilen Liman iş üyesi 35 işçi, direnişlerinin geldiği bu ana kadar çok önemli deneyimler kazandılar. Her sendika bürokrasisinin yaptığı gibi, direnişe geçtikleri ilk günden itibaren liman işçileri, sürekli olarak Liman iş bürokrasisinin engellemeleriyle karşı karşıya kaldılar. "Direniş çadırı kurulmamalı", "slogan atılmamalı", "yürüyüş yapılmamalı", "basın açıklaması yapılmamalı"... vs. Peki bunlar olmadan, patronlara karşı nasıl mücadele edilmeli? Sendika bürokratlarınca, işçilerin bu şekilde sessiz sedasız kalmaları patrona karşı bir iyi niyet göstergesi olup tekrar işe girmelerinin önemli bir adımı. Ancak işçi sınıfının mücadele deneyimlerinin gösterdiği gibi işçiler; yürüyüş yaparak, slogan atarak, basın açıklamaları yaparak, dayanışmayla ve elbette en önemlisi işçilerin üretimden gelen güçlerini; grev haklarını kullanarak, patronlara karşı mücadele ederek zafer kazanabilirler.

MIP, Uğursan şirketleriyle kol kola yürüyen Liman iş bürokrasisinin, "aman bekleyin patronla görüşme yapacağız", "aman ses çıkarmayın patronla görüşme yapıyoruz", "aman biraz sabredin zaman geçsin", "aman bekleyin genel kurul seçimlerimiz var", "aman bekleyin

şube seçimimiz var, seçimden sonra grev yapacağız" şeklinde sistematik olarak direniş sürecini uzatıp, liman işçilerinin motivasyonunu düşürmeye çalıştılar. Sonunda ise Liman iş bürokratları, "patronla görüştük ve ilk olarak Aralık ayında 7 kişi (Bugün itibarıyla 7 kişi işe başladı) ardından ise Ocak ayı içerisinde 8 kişi ve geri kalan işçileri de diğer aylarda alacağını işçilere açıkladı. Sonuç olarak bir bütün başlayan "liman işçileri direnişi" bu karar ve uygulamayla bir ayağı çukura düşmüş oldu. Liman İşçisinin Sesi'nin ilk günden bu güne kadar belirttiği gibi; işçiler sendika bürokrasisinin sahte sözlerine aldanmamalı, patron tarafından nasıl hep birlikte çıkarıldılarsa tekrar hep birlikte işlerine dönmelidirler. Yalnız bu şekilde bir bütün olarak başlayan direniş gerçek başarıya ulaşabilir.

23 Temmuz'dan beri her şey rağmen; gece gündüz patronla

sendika bürokrasisine, patronların türlü vaatleriyle direnişe destek olmayan hatta direnişi kırmaya çalışan işçilere rağmen, direnen liman işçilerinin onurlu mücadeleleri devam ediyor.

Kavga Bitmedi, daha yeni başlıyor!

İskenderun Limanı'nın özelleştirilmesine hayır!

Ortadoğu'nun en büyük kapasiteli limanlarından İskenderun Limanı'nın Limak A.Ş.'ye geçmesine günler kala Liman-İş Sendikası İskenderun şube başkanı Münir İcil ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

İskenderun Limanı'nın özellikleri ve farklılığı nedir?

Münir İcil: Akdeniz'in kuzeydoğusunda konuşlanan İskenderun Limanı, Ortadoğu ülkelerine olan aktarma trafiğine olduğu kadar, Çukurova, Güney ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerine hizmet vermenin yanı sıra, Suriye, İran ve Irak gibi Ortadoğu ülkelerine transit geçişlerde hizmet etmektedir. Bu bakımdan, aktarma limanı olarak önemli bir role sahip olan liman, 1400 metre uzunluğunda bir mendireğe sahip. Demiryolu, karayolu şebekesi ile bağlantılı genel amaçlı bir liman olan İskenderun Limanı, dökme, Ro-Ro ve karışık eşyaya hizmet veriyor. 60.000 ton kapasiteli TMO'ya ait bir beton siloya sahip olan limanda rıhtımla bağlantılı bir konveyör sistemi mevcut ve ayrıca, yükleme hızı saatte 350 ton, boşaltma hızı saatte 250 ton olan bir cevher konveyörü de bulunuyor. Liman, ulusal demiryolu ve otoyollarla ticaret merkezlerine bağlıdır. Dolayısıyla İskenderun limanı potansiyeli değerlendirildiğinde, doğru ve ileri bir teknoloji ile donatıldığında hem bölge halkına ciddi iş olanağı yaratacak, hem de çok önemli ekonomik kazanımlar getirecek bir işletmedir. Limanın bütün şehri çok rahat doyurabilecek bir gücü varken, bu uzun yıllardır kullanılmamaktadır.

Bu potansiyele rağmen yıllardır özelleştirilmesi için atıl durumda bırakıldı değil mi?

Münir İcil: Evet her şey adım adım özelleştirme için planlanmış gibi. Özellikle 1980'li yıllarda İskenderun Limanında 1500-1800 kişi çalışıyordu. O dönem muazzam bir canlılık vardı. İşte o günlerde iştahı kabaran özel sermaye sonunda limanı ele geçirdi. Şimdi ise 190 işçi ile limanda hizmet vermeye çalışıyoruz. Devlet bugüne kadar limana hiç bir şekilde yatırım yapmadı. Gerek altyapı, gerek binalar ve depolar, gerekse kullanılan teknolojinin neredeyse tamamı 40-50 kimileri 60 yıllık. Biz bütün bu geriliğe rağmen 60 yıllık makineleri tamir ederek limana gelen gemilerin işlemlerini aksatmadan yapıyoruz. Buna rağmen şimdi hepimizi tasfiye ediyorlar. 2010 yılının Ekim ayında, Özelleştirme İdaresi ve Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demir Yolları Genel Müdürlüğü ile imzalanan İşletme Hakkı Devri Anlaşması uyarınca, Liman'ın işletme hakkının fiili teslim

tarihinden itibaren 36 yıl süreyle (2047 yılına kadar) Limak A.Ş.'ye devredildi. Aslında tamamen mülkiyetinin devri planlanıyordu, ancak yasal pürüz çıkmasını diye şimdilik böyle bir şey uydurdular.

Var olan işçilerin, sizlerin, özelleştirmeden sonra durumunuz ne olacak?

Münir İcil: 30'a yakın arkadaşımız emekli olmayı planlıyor. Diğerlerini ise istedikleri limana göndereceğiz dediler ama çok uzak olan Derince, Haydarpaşa ve İzmir'e gönderiyorlar. İskenderun limanını alan firma başından beri İskenderun halkıyla dalga geçiyor. İskenderun'dan işçi alacağız demelerine rağmen Mersin'den iki taşeron firmayla anlaştılar. İskenderun halkı iş beklerken yine İskenderun halkına iş kapıları kapandı. Tersanelerde 500 kişi çalıştırılacak deniliyordu şimdi iki kişi çalışıyor. Son bir çare olarak "Limanı alacak olan firma İskenderun halkına faydalı olsun. Dışarıdan taşeron işçi getireceklerine limanda çalışan işçinin çocuklarını işe asınlarsın" dememize rağmen hiçbir şekilde İskenderun'dan işçi almadılar. Bunu özellikle yapıyorlar ki ileride yöre halkıyla işçiler arasında sosyal bir dayanışma olmasın.

Bu arada başından beri özelleştirmeye karşı olduğunuz için sendika ile de epey uğraşıldı bu süreçte.

Münir İcil: Evet evet. Zaten limanın özelleştirilmesine karşı yasal haklarımızı dediğiniz gibi başından itibaren kullanıyoruz, o yüzden bize yönelik baskılar aslında hiç bitmedi. Bu arada Limak Firması tarafından Derin Su adındaki bir firmaya, bir süredir usulsüz biçimde zemin etüt çalışması yaptırılıyordu. Biz de yasal hakkımızı kullanarak, zemin etüt çalışması yapan bu firmayı ve firmaya ait dubaları, yasalar gereği limandan çıkartıyoruz. Ancak bu firmanın yasal olarak Limak girmeden tekrardan limanda çalışması için sendikamız üzerine baskılar kurulmak isteniyor. Ama bilsinler ki hiç bir baskı yasa dışı çalışmalara göz yummamıza neden olamaz.

Sonuç olarak Limak gelse de limanda mücadele bitmeyecek, hatta daha da kızışacak. Zira çoğunluğu taşeron işçisi olacak. Biz bunun anlamını Mersin limanındaki işçi yoldaşlarımızın yaşadıklarından biliyoruz. "Durmak yok, yola devam" mı diyorsunuz?

Münir İcil: Elbette sendikamız var oldukça, limanda işçilerin yanında olacak. Yöneticilerin kim olduğu hiç fark etmez. Üstelik yarın daha da büyük sorunlar yaşanacak. Taşeron firmalarında çalışan işçileri neyin beklediğini hepimiz çok iyi biliyoruz. Özelleştirmenin sadece işçi

sınıfına değil, bir avuç sermayedar dışında bütün halka zarar verdiğini insanlara göstermemiz gerek.

Çok çok teşekkürler. Umarız İskenderun limanı da çok büyük zarara uğramadan bir gün adım adım işçilerin denetimine geçer. Size ve tüm işçi yoldaşlarımıza kolay gelsin.

Bir "Akbaba" Hikâyesi: Limak

Özelleştirmelerin Gözdesi, Irak'ta ABD'nin ve İşgal Kuvvetlerinin "Çimentosu"!

Limak İskenderun Limanı'nın yeni sahibi Limak Holding, Devlet ve askeri ihaleler sayesinde büyümüş, NATO için yapılan üs ve benzeri askeri tesislerin inşaatında uzmanlaşmış ve Irak işgal pazarından en fazla pay alan grupların başında geliyor. Müteahhlik işlerinden elde ettiği birikim ile turizm, çimento, enerji ve doğalgaz dağıtım gibi alanlara faaliyetini genişleten şirket, özelleştirme ihalelerinden en fazla pay kaptan holdinglerden. Aynı zamanda Fenerbahçe Spor Kulübü yöneticiliği yapan Nihat Özdemir'e ait olan Holding, çoğunu TMSF'den aldığı Güneydoğu Anadolu bölgesindeki çimento fabrikaları ile ilk günden beri Irak'ın işgalinin çimentosunu karşılamaya devam ediyor. Mardin, Kurtalan, Bitlis, Gaziantep, Ergani ve Şanlıurfa çimento fabrikalarına sahip olan Limak'ın ilk işi bu fabrikaların kapasitelerini artırmak olmuştur. Limak'ın uzun yıllardır askerlerle kurduğu yakın ilişki, Güneydoğu Anadolu bölgesinde ve Irak'ta "risk" almasını kolaylaştırırken, NATO hizmetleri de Irak pazarında iddialı olmasını sağladı. Limak, hedef pazar olarak Ortadoğu'da Lübnan ve Suriye'yi de belirlemiş durumda. Limak, bir taraftan da Balkanlara açılma stratejisi de izliyor. Son olarak, Kosova'nın Priştine Havalimanınının 140 milyon avro yatırımla modernize edilmesi işini alarak 20 yıl işletme hakkını, Limak'ın yüzde 90 payla Fransız Aeroport de Lyon ile ortak olduğu konsorsiyuma verilmesini sağladı. Limak Grubu Başkan Yardımcısı Sezai Bacaksız, devir töreninde, "Biz Kosova'yı Balkanlar'a yayılma stratejimizin merkezi olarak görüyoruz" şeklinde bir açıklama yaparak yalnız kendilerinin değil, bütün Türkiye sermayesinin emelini veciz bir biçimde itiraf etmiş oldu.

direnışçi işçinin sözü... direnişçi işçinin sözü... direnişçi işçinin sözü... VE BİR SAVAŞÇI DOĞDU...

Eminim ben doğduğumda ailem gülüyor ben ağlıyordum. Babam arkadaşlarına tatlı bile ısmarlamıştır. Tabi bu bebek emekleyecek, yürüyecek, konuşacak, okula gidecek, askere gidecek ve bir iş bulup çalışacak. Bu durum ülkede yaşayan herkes için geçerlidir. Bir gün liman işi çıktı karşıma. "Sekiz saat çalışacağım, mesai var, sigortası tam" iyi bir iş dedim. Ailem de limanda deyince "İyi iyi" dediler. Komşularda işin iyi olduğunu söyleyince ben de bu işi kabul ettim. İşe başladığım ilk gün mesaiye kaldım. Saat 24 oldu tam eve gitmeye hazırlanıyordum "devam" dediler, ama "uyku" dedim "Bir şey olmaz devam" dediler. O an telefon çaldı arayan ailemdi "Yavrum saat kaç oldu neden eve gelmiyorsun" dediler, ben de "Mesai var" dedim. Onlar da haklı olarak "ama uyku" dediler, ben de "sabah gelince uyurum" dedim. Güneş doğmaya başladı ben de "İyi sabah oldu. Gider bir güzel uyurum" dedim. Patron geldi ve "Aferin aferin iyi dayanıyorsun" dedi ve "hadi devam" dedi. Ben de "patron dün sabahtan beri buradayım" dedim. O da "oğlum parasını veriyoruz sevabına kalmıyorsun ya!" dedi. "Tamam" dedim. Nihayet saat 16 oldu korka korka üstümü değiştirdim evin yolunu tuttum. Eve geldim; yemek, evdekilere derdimi anlatayım derken saat 20 oldu. Tam başımı yastığa koymuşken telefon çaldı "Saat 24'de gel" diye bir ses telefonu kapandı. Gece 24'de yarım uykuyla işe gittim. Bir kamyonetin arkasına koyun sürüsü gibi doldurdular bizi. Kışın soğukunda donarak rıhtıma gittik. Sıcak arabadan inmeye bile tenezzül etmeyen Amir; "Sen şuraya, bir kişi de şuraya, bir de vinççi! Tamam!" dedi. Toplamda vinççi ile altı kişi olmamız gereken gemide üç kişi vardı. İş güvenliği için baret

takmamızı, ellerimiz zarar görmesin diye eldiven takmamızı istediler. "Allah razı olsun" dedim. Ama eldiven bir günde parçalandı. Başka eldiven istediğim de "Dün verdik ya arkadaş, her gün her gün eldiven mi olur?" dendi.

Yaklaşık bir sene bu şartlarda çalıştım. Ama böyle gitmezdi. Bu arada sürekli bir söz dolaşıyordu ortalıkta "SENDİKA" diye. Bu sözü Kemal Sunal filmlerinde duymuştum. "Hak, hukuk, güvence" deniyordu. En önemlisi fazla mesai de yoktu. Bu durum benim için çok önemliydi. Çünkü; artık evime kendi portre fotoğrafımı asmıştım. Hanımına da; "Çocuklar babasını sorarsa fotoğrafımı gösteririsin" demiştim. Fazla mesaiden dolayı ne onlar benim yüzümü görüyordu ne de ben onların yüzünü. Mesaiye kalmak istemediğimi söylediğim zaman "Çık, git" deniliyordu. Ben de mecburen mesaiye kalıyordum.

En sonunda Sendika gelmişti. O zamanlar sendika geldi diye çok sevinmiştik ancak sonunda ne olacağını o zamanlar bilemiyorduk. Sendikalı olunca çalıştığımız sıralarda patronu dize getirmiştik. "Mesai" denildiğinde 35 arkadaş bir olup mesaiye kalmıyor, "Ya maaşımıza zam yap ya da mesaiyi unut!" demiştik. Maaşımıza zam geldi sonra mesai ücreti az dedik mesailere de zam geldi. "Gece 12 de gel" diyen arkadaş, "Mesaiye kalmıyorsan çık git" diyen patron şöyle demeye başladı: "Arkadaşlar rica etsem mümkünse bugün mesaiye kalır mısınız?" Bunu 35 arkadaş birliktelikten aldığımız güçle başardı. İşten çıkarıldık biz de yılmadık, direniş çadırına geçtik.

Bugüne kadar pasif bir işçi olan bizler artık aktif olmaya başlamıştık. Sabır, işsizlik, parasızlık bizleri daha da hırslandırdı.

Direnirken sendikacılarında yalanla dolanla bizi oyaladığını hissettik. Karşılına geçip hesap sorduk. "Siz şucusunuz, bucusunuz!" dediler. Bizlere; "İşçi" haricinde her sözü söylediler. Ama yılmadık, savaştık. Her türlü baskıyı yaptılar, umursamadık. Artık Sendika da karşıımızdaydı. Sendikadan ne maddi ne de manevi destek göremedik.

Direnışimizin ilk birinci haftasında Sendika Genel Başkanımız tatildaydı. Tatilinin bitmesini bekledik biz de. Geldiğinde; "Çıkışımız verilmemiş bir şey yapamaz" dedi. Çıkışımız verildiğinde direnişimizin 30. günüydü. "Seçim var seçimlerden sonra hallederiz", "Grev kararımız var, korkmayın" dendi direnişimizin 70. günü. Grev kararımız katakulliyeye geldi. Yeni sendika başkanı: "Halledeceğiz, söz veriyorum, çözeceğiz" dedi, direnişin 90. günü. "Şube ataması var, sizden de birini yönetime koyacağız" dendi ve koydular. Sonra; "Senin çalışıyor olman lazım, yoksa yönetimde olamazsın" denildi. Direnişimizin 110. günü. Direnişimizin 120. günü bu savaşçı arkadaşlarla kimleri harcamadık ki; M.I.P 'den bir müdürü, kendi patronlarını, Uğursan'dan bir müdürü, Sendika Genel başkanını...

Netice dört yıl önce limana giren savaşçı şimdi daha güçlü bir işçi. Eninde sonunda işinin başına dönecek ve daha insanca yaşayacak ama hakları için SAVAŞÇI OLARAK!

Liman İşçisi Ömer

direnışçi işçinin sözü... direnişçi işçinin sözü... direnişçi işçinin sözü...

Merhaba Değerli Arkadaşlar;

Bilindiği gibi dünyanın her yerinde işsizlik zordur. Hele Türkiye'de isen hele ki Mersin limanında işçi isen...

İşveren tarafından size reva görülen kırk saate varan aralıksız çalışma çift bordrolu, maaşın askeri kısmını banka yoluyla, diğer kısmını elden alındığı bir çalışma. Servissiz, iş güvenliğinin olmadığı bir çalışma koşulu. Bunlara itiraz ettiğinde "kartını bırak" "yarın işe gelme" tehdidi ile karşı karşıya gelme. Bunları yaşayan bir çok arkadaşımız da olmuştur.

O zaman kendi kendimize muhasebe edersek bu kölece çalışma şartlarından kurtulmak için bir şeyler yapmamız gerekir. Bu durumdan da ancak örgütlü ve birlikte olarak kurtulabiliriz. Bu örgütlülüğü sendikal örgütlülük olarak aklınızdan

geçirdiniz biliyorum. Ben tam tersini düşünüyorum. Evet sendika olması gereken bir araçtır hele bugünkü koşullarda sendikacıların durumu ortadayken. Benim dediğim bunlardan farklı bir şey. Hangi alanda çalışırsak çalışalım, hangi iş yaparsak yapalım işçiler olarak örgütlü olmamız gerekiyor. Örgütlü olup işverenin saldırılarına karşı korkmadan aynı noktada beraber hareket etme kabiliyetini geliştirmemiz lazım. Bugün arkadaşlarımıza yapılan haksızlığı yarın kendimize de yapılacağını bilmeli ve birbirimizi savunmamız gerekir. Yani diyorum ki asıl sendika işçinin kendisidir. Sendika işçilerin örgütlenip birlikte hareket etmesidir. Biz işçiler olarak örgütlenip doğru şeyler yaparsak sendikacıların bizlerden ayrı hareket etme şansı olamaz.

Bu arada bilmemiz gerekiyor ki yakın zamanda limanda delege seçimleri ve şube seçimleri olacak. Bazı insanlar sizlere gelip kendileri için destek ve

seçimlerde kendilerine oy isteyecekler. Bu konuda da şunu söylüyorum. Sizler yaşananları en başından beri biliyorsunuz. Geriye elinizi vicdanınıza koymak geliyor. Vicdanınızı dinleyerek onlara ne söyleyeceğinizi biliyorsunuz. Onlara şunları sormanızı isterim: "Bu güne kadar liman işçisi adına ne yaptınız? Şimdi ne yapacaksınız?" İşte bu sorulara alacağınız cevaplar sizlerin rehberi olacaktır.

Sevgili kardeşlerim; bilin ki vicdanlarınızın vereceği bu karara sonuna kadar destek olacağız. Sizlerin de bu zorlu yolda bizlere destek olmanızı bekleriz. Marx'ın da dediği gibi "Örgütsüz bir güç hiçtir!"

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

Liman İşçisi Cevat

GEMLİK LİMANINDAN...

Türkiye'nin ilk özel Limanı olmasıyla, bağlı olduğu ortaklıklarla bu güne kadar kirdiği konteyner dolmuş ve TEU rekorlarıyla limancılık gündeminde yerini günden güne zirveye taşımaya başlamış olan Gemlik Limanı bu güne kadar bu kazanımlarıyla övünmeyi çok iyi bildi. Yalnız bu güne kadar göremediği (Patronun Göremediği) tek şey bunların kendiliğinden değil bizim, yani Gemlik liman işçilerinin fedakârlıklarının ve "emeklerinin" birleşmesi ve birbiri üzerine katlanması sonucu olduğudur.

Gemlik limanı bu günlerde öyle oyunların peşinde ki; liman işçilerini birbirine düşürerek, limanda bulunan sendikayı kötüleyip işçilerin sendikaya karşı bakışlarını olumsuz yöne iterek, liman işçilerinin sosyal haklarını ellerinden alabilmek adına, emeklerinin karşılığını vermemek için daha geçtiğimiz aylarda işçiler arasındaki bölünmeyi çoktan yapmaya başladı. Limanın çeşitli yerlerinde Puantör statüsüyle çalışanların arasından haksız atamalar yaparak başka bölümlere atadıkları yetmezmiş gibi bir de atadıkları o kişilerin ve farklı bölümlerdeki patron yandaşlarının maaşlarına hava zammı

uygulanarak diğer Puantör işçilerinkinden ayrı tuttular. Dahası haksız oldukları yetmezmiş gibi "Atanan ve farklı bölümlerdeki zam gören kişiler Limanın tüm işini göğüslemiş ve tüm zorlukların altına girmiş olan kişiler oldukları için o maaş artırımları yapıldı." gibi saçma bir açıklamayla biz işçilerin karşısına gelmişlerdir. Biz liman işçileri liman sahasında gezerken koruyucu malzeme kullanmak mecburiyken, bir müdür veya şef gezerken nedense bu mecburiyet ortadan kalkıyor! Biz emekçilere yemek molası 30 dakika iken, müdür ve şeflere 1 saat. Onlar kişi başı 20 – 30 liralık yemek yediklerinde normalken, biz işçilerin kişi başı 2 – 3 liralık yediğimiz yemek onların gözüne çok geliyor. Her yıl; her bir şef, bölüm müdürü, genel müdür yardımcılarını için son model arabalar kiralanıp şahıslarına özel olarak tahsis edilirken, biz işçilerin başına; "adına YEŞİL YOL PROJESİ diyerek 4 olan işçi servisini 3 e indirmek" onlar için yapılan büyük bir tasarruf hareketi oluyor. Yılın her zamanı limandan gemi eksik olmaz, her yıl MİLYON DOLAR kar elde eder ama yılsonunda işçilere zam ayı geldiğinde " Zaten

limana doğru dürüst gemi gelmiyor, işler kötü." Gibi bahanelerle bizlere hak ettiğimiz zammı vermemek için elinden geleni yaparlar ama her bir müdüre senelik kardan pay vermeyi ihmal etmezler. (Tıpkı geçtiğimiz günlerde ülkemizde olan milletimiz uyurken meclisten geçen milletvekilleri zam yasası gibi askeri ücrete %3 milletvekiline %170 zam) Kendi çıkarları olduğunda bol kepeçeden almasını biliyorlar ama biz emekçilere geldiğinde çay kaşığının ucuyla verdikleri halde düşünüyorlar.

İşçileri bu hale düşüren Gemlik Limanı patronu, diğer liman patron ve patron yalakaları; "Sizlerin böyle süreceğini sandığınız haksız düzen ve kazanç için dönen bu çarkı günü geldiğinde asıl sahipleri olan biz işçilere döneceğini asla unutmayın. Sizler bir eldeki parmaklar kadarsınız ama biz işçilere o parmakların oluşabilmesi için gerekli milyonlarca hücre kadarız."

Gemlik liman işçisi

Adana'da Liman işçileri için coşkulu etkinlik

Mersin Liman işçilerinin direnişinin 130.gününde, Adana'da "Dünya Ekonomik Krizi ve İşçi Sınıfı Hareketleri" başlıklı bir dayanışma etkinliği düzenlendi.

Adana İnşaat Mühendisleri Odası'nın toplantı salonunda yapılan "Dünya Ekonomik Krizi ve İşçi Sınıfı Hareketleri" başlıklı, yoldaşımız Şiar Rişvanoğlu'nun yöneticiliğini yaptığı söyleşiye DİP genel başkanı yoldaşımız Sungur Savran, emekli öğretim üyesi, iktisatçı Dr.Ali Kotan ve Liman İşçilerinin temsilcisi Zeki Aytış katıldı.

Mersinli yoldaşlarımızın hazırlamış olduğu liman işçilerinin mücadele serüvenini anlatan slayt gösterisi ile başlayan etkinlikte; Dr.Ali Kotan yaptığı konuşmada özellikle Türkiye'de yaklaşmakta olan krize vurgu yaparak, artık ciddi bir alternatif düşünmenin zamanın geldiğini, bu alternatifin ise ancak işçi sınıfı eksenli sosyalist, Marksist bir modelle olabileceğini belirtti. Ardından söz alan liman işçilerinin sözcüsü Zeki Aytış, yaşadıkları mücadele

deneyimini çeşitli boyutları ile aktararak, sadece patronlara değil, sendika bürokrasisine karşı da savaştıklarını ama yılmadıklarını ve bundan böyle de yılmayacaklarını söyledi. Aytış, limanda bütün işçileri kapsayan, birleştiren bir işçi komitesi kurmak gibi bir hayalinin olduğunu söyleyerek sözlerini tamamladı.

Son olarak konuşan yoldaşımız Sungur Savran her zamanki sade, coşkulu ve her işçinin anlayabileceği açıklıktaki konuşmasında hem

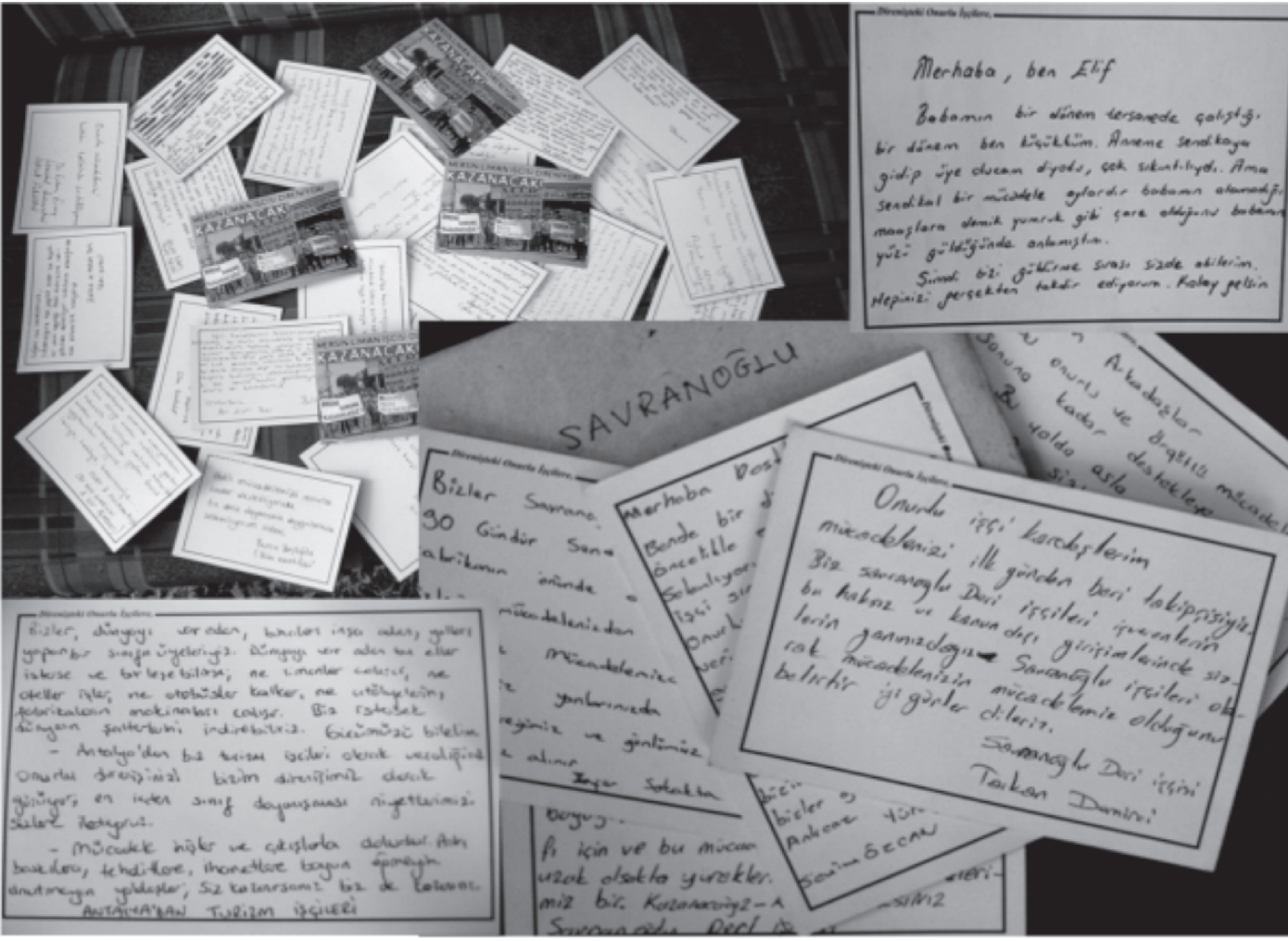

dünya ekonomik krizinin ve Arap Devrimi başta olmak üzere sosyal patlamaların çok genel bir portresini ortaya koydu, hem de kurtuluşun ancak işçi sınıfının öncülüğünde olabileceğinin altını çizdi. Yoldaşımız, özel olarak yaşadığımız coğrafya için ise zaferin ancak büyük direniş gösteren Kürt kitlelerinin mücadelesi ile Türkiye işçi

sınıfının mücadelesinin birleştirilmesi ile mümkün olabileceğini söyledi. Savran, liman işçisi Zeki yoldaşın konuşmasına nazire yaparak "Benim de hayalim bütün işçilerin devrimci bir işçi partisi ile mücadeleye katılmaları" diyerek işçileri partiye davet ederek bitirdi. Devam eden bölümde ise konuşmacılar, izleyicilerin oldukça renkli ve çok sayıdaki sorusunu cevaplandırdı.

Etkinlik Hasan yoldaşımızın gitarıyla ve güzel sesiyle söylediği Türkçe/Kürtçe işçi marşı ve şarkılarla devam etti.

Nihayet, en sonunda ise liman işçisi Zeki, Serdar, Enver ve Kadir yoldaşlarımızın sahneye çağrılarak katılımcıların coşkuyla alkışlaması ile sona ererken, salon şu iki sloganla inliyordu: "Liman İşçisi Yalnız Değildir" ve "Liman İşçisi Direnişin Simgesi"

Direnışteki Savranoğlu işçilerinden Mersin liman işçilerine mektup var!

Bir ay boyunca Türkiye'nin değişik illerindeki işçi sınıfı dostları tarafından yürütölen kampanyada liman işçileri ile dayanışma kartlarını sadece satmadık, ulaştığımız kişilerden kartlara dayanışma mesajlarını da yazmalarını istedik. Böylece işçilere moral açıdan da destek olacak bir faaliyet yürütöldü. Hem liman işçilerinin mücadelesini anlatmış, hem de ilk ağızdan yüzlerce dayanışma mesajını işçilere taşımış olduk.

*“Ne Van'da üşüyorum şimdi
Ne işgal ettiğim alanda nöbetteyim
Ne de sizin direniş çadırında olma gururunda
Ama Çorlu'dan atıyor yüreğim size
Gözüm, kulağım sizden gelecek haberlerde
Zaten zafer kazanmış direnişçi kardeşlerim,
Artık eskisi gibi olmak için çok geç.
Siz artık mücadele ışığını yüreğinize sızdırdınız.
Mücadeleniz mücadelemizdir.
Bir gün tecrübelerinizden faydalanmak umuduyla...
Mücadelenizi kucaklıyorum.”*
Bir alüminyum işçisi

Bu satırlar, İstanbul'dan Antalya'ya, İzmir'den Ankara ve Konya'ya farklı şehirlerde Mersin liman işçileri ile dayanışma amacıyla yürütölen kampanya sonucunda liman işçilerine ulaştırdığı dayanışma mesajlarından sadece birisi. Bunun gibi yüzlerce mesaj 19 Kasım Cumartesi günü Mersin liman işçilerine farklı illerden gelen temsilciler tarafından iletili.

Genellikle işçi grevleri ve direnişleri ile dayanışma amacıyla kart, kalem, anahtarlık gibi malzemeler bastırılır, bunların satışıyla ve yapılan bağışlarla toplanan para da dayanışma amacıyla işçilere ulaştırılır. *Liman İşçisinin Sesi* olarak dayanışma kampanyasını bu kez farklı bir biçimde kurgulayarak, liman işçileri ile dayanışma kartlarını sadece satmak yerine, ulaştığımız kişilerden bu kartlara dayanışma duygularını da yazmalarını istedik. Böylece sadece para vermek yerine, direnişteki işçilere moral açıdan da çok büyük destek olacak bir faaliyet yürütöldü. Kamu emekçilerinden turizm işçilerine, metal işçilerinden aydınlara, belediye işçilerinden çeşitli sendika ve siyasi kurumlara giderek hem kampanya üzerinden Mersin liman işçilerinin mücadelesini anlatmış olduk, hem de bu kesimlerin

dayanışma mesajlarını direnişteki işçilere taşıdık. Gelen kartlardan bazıları ziyaret sırasında okundu. Sınıf dayanışmasının en sıcak hissedildiği mesajlar yine kilometrelerce uzakta birbirini hiç görmeyen, tanımayan işçiler tarafından yazılmıştı. Bazı mesajların ardından alkışlar yükseldi.

Gönderilen kartlar arasında belki de en anlamlısı kendileri de 100 günü aşkın bir süredir direnişlerini sürdüren Savranoğlu işçilerinin mesajları idi. Savranoğlu işçilerinin tümü isimlerini bir karta yazmış, bazı işçiler de ayrı ayrı dayanışma mesajları yollamışlardı. Liman işçileri de kendilerine büyük moral veren dayanışma mesajlarını karşılıksız bırakmadılar. Sadece Savranoğlu'ndaki değil, metal ve turizm sektöründe çalışan sınıf kardeşlerine dayanışma duygularını içeren kartlar yazarak geri gönderdiler. Havanın kararmaya başladığı saatlerde çadırda bulunan hemen herkes ateş başında bir araya gelirken hep birlikte şarkılar söylendi, halaylar çekildi. Geçen yıl limanda işçilerin kazandığı Akansel direniş sırasında işçiler tarafından yazılan şarkılar söylendiğinde günün belki de en coşkulu anları yaşandı, halaylar çekildi.

Temsilciler mücadeleyi büyütme ve mücadeleye moral taşıma açısından önemini liman işçileriyle birlikte yaşamının coşkusunu geldikleri şehirlere taşımamın heyecamı ile ayrılırken, güneş yerini, adını bilmedikleri, yüzünü görmedikleri, sesini bile duymadıkları işçilerin gösterdiği dayanışmanın sıcaklığına bırakmıştı.

Dev gemi
küçük dalgaları eziyor
ayaklarında dev gemi
titremeden hiç güvertesi
yarıp balıkların yaşam suyunu
umurunda mı sanki?
o görevde
hem de daha önemli görevde
yaşamak için, çırpınanlardan bile
bilir misin dev gemi
sen rıhtımını
görev sonundaki can pazarını
karanlığındaki karanlığı
o yakıcılığı, o zehri, o yok edişleri?
sen görevini unutma dev gemi!
taşı sana emredenin;
kibrini, gözü açlığını, kana susamışlığını...

günün geceliğinde geldin yine dev gemi
-hoş geldin sefa geldin
farkındayım misafir gibisin
gecesinde gelir gecesinde gidersen limanın
merakımdandır
bilir misin hiç
rıhtımında yükünü alanı, terini silen
seni tekrar yükleyeni
seni dev yapanı
bilir misin sen sahi?
rıhtımının ötesini- derin limanı
48 saatlik tek nefesle en derinine dalmak
limanın
-bak benim canım
sen bilmezsin yaratana
sen bilmezsin emredenin yaratana
şimdi kısılacak bolluğu
haffleyecek cebi
yavaştan titreyecek tırnağına kadar
çekilecek ruhu ipe
belki son yalvarış fişkıracak gözlerinden
fakat ruhu gülümseyecek
Izdırabının kaynağında alev alev

Şimdi;
boyayacağız geceleri
artık mavi olacaklar dalga dalga
yıkacağız getto duvarını
orası da dolacak alın teri
emek kokacak buram buram
Sen gecelerin devi!
dosta düşmana göstereceğiz
saygıyla eğilecekler önümüzde
yumruk olacaklar-bilecekler bizi
direnen liman işçilerini